

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2006/21/EK IRÁNYELVE

(2006. március 15.)

az ásványi nyersanyag-kitermelő iparban keletkező hulladék kezeléséről és a 2004/35/EK irányelv módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 175. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽³⁾, az egyeztetőbizottság által 2005. december 8-án jóváhagyott közös szövegre tekintettel,

mivel:

(1) A Bizottságnak „A bányászati tevékenységek biztonságos végzése: a közelmúltban történt bányabalesetek nyomán követése” című közleménye egyik kiemelt intézkedésként az ásványi nyersanyag-kitermelő iparban keletkező hulladék kezelésének szabályozását célzó kezdeményezést jelöli meg. Ez az intézkedés a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek veszélyeinek ellenőrzéséről szóló 96/82/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. december 16-i 2003/105/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvvel ⁽⁴⁾, valamint egy, a bányászati tevékenység során keletkező meddő kőzet és dúsítási maradékok kezelése terén elérhető legjobb technikákról szóló dokumentumnak a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről szóló, 1996. szeptember 24-i 96/61/EK tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ keretei között történő kidolgozásával kapcsolatos kezdeményezések kiegészítésére irányul.

⁽¹⁾ HL C 80., 2004.3.30., 35. o.

⁽²⁾ HL C 109., 2004.4.30., 33. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2004. március 31-i véleménye (HL C 103. E, 2004.4.29., 451. o.), a Tanács 2005. április 12-i közös álláspontja (HL C 172. E, 2005.7.12., 1. o.) és az Európai Parlament 2005. szeptember 6-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). Az Európai Parlament 2006. január 18-i jogalkotási állásfoglalása és a Tanács 2006. január 30-i határozata.

⁽⁴⁾ HL L 345., 2003.12.31., 97. o.

⁽⁵⁾ HL L 257., 1996.10.10., 26. o. A legutóbb a 166/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 33., 2006.2.4., 1. o.) módosított irányelv.

(2) A fenti közleményre vonatkozó, 2001. július 5-i állásfoglalásában ⁽⁶⁾ az Európai Parlament határozottan támogatta egy, az ásványi nyersanyag-kitermelő iparban keletkező hulladékról szóló irányelv szükségességét.

(3) A hatodik közösségi környezetvédelmi cselekvési program megállapításáról szóló, 2002. július 22-i 1600/2002/EK európai parlamenti és tanácsi határozat ⁽⁷⁾ célul tűzi ki, hogy a még keletkező hulladékok veszélyességi szintjét csökkenteni kell, úgy, hogy azok a lehető legkisebb veszélyt jelentsék, hogy előnyben kell részesíteni a hasznosítást, különösen az újrafeldolgozást, hogy az ártalmatlanított hulladék mennyiségét a lehető legkisebbre kell csökkenteni, és az ártalmatlanítást biztonságosan kell végezni, továbbá hogy az ártalmatlanításra szánt hulladékot a keletkezés helyéhez lehető legközelebb kell kezelni, úgy, hogy az ne rontsa a hulladékkezelési műveletek hatékonyságát. A balesetek és katasztrófák tekintetében, az 1600/2002/EK határozat szintén kiemelt intézkedésként írja elő a súlyos baleseti veszélyek – különös tekintettel a bányászati tevékenységből eredő súlyos baleseti veszélyekre – megelőzését elősegítő, valamint a bányászati hulladékokra vonatkozó intézkedések kidolgozását. Az 1600/2002/EK határozat szintén a kiemelt intézkedések közé sorolja az ásványi nyersanyag-kitermelő iparágak fenntartható gazdálkodásának elősegítését azzal a céllal, hogy környezetre gyakorolt hatásukat csökkentsék.

(4) A közösségi környezetpolitika célkitűzéseinek megfelelően, minimumkövetelményeket szükséges megállapítani, amelyek lehetőség szerint megakadályozzák, vagy csökkentik az ásványi nyersanyag-kitermelő iparban keletkező hulladék – mint például dúsítási maradékok (azaz olyan szilárd vagy iszapszerű hulladékok, amelyek az ásványok különböző eljárásokkal történő kezelése után maradnak vissza), meddő kőzet vagy fedőréteg (azaz olyan anyag, amelyet az ásványi nyersanyag-kitermelő tevékenység során mozgatnak az érchez vagy ásványi testhez való hozzáférés folyamatában, beleértve a kitermelés előtti fázist is) és termőtalaj (azaz a föld felső rétege) – kezelésének következtében a környezetre és az emberi egészségre gyakorolt káros hatásokat, mindaddig, amíg azok hulladéknak minősülnek a hulladékokról szóló, 1975. július 15-i 75/442/EGK tanácsi irányelvben ⁽⁸⁾ foglalt vonatkozó fogalommeghatározásnak megfelelően.

(5) Az Egyesült Nemzetek Szervezete fenntartható fejlődésről szóló 2002. évi világ-csúcstalálkozójának keretében

⁽⁶⁾ HL C 65 E., 2002.3.14., 382. o.

⁽⁷⁾ HL L 242., 2002.9.10., 1. o.

⁽⁸⁾ HL L 194., 1975.7.25., 39. o. A legutóbb az 1882/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított irányelv.

- elfogadott, a fenntartható fejlődésről szóló johannesburgi végrehajtási terv (24) bekezdésének megfelelően, szükséges a gazdasági és társadalmi fejlődéshez nélkülözhetetlen természeti erőforrások megóvása és e természeti erőforrások romlásában jelenleg mutatkozó tendencia visszafordítása azáltal, hogy felhasználásukat fenntartható és összefogott módon szervezik meg.
- (6) Ennek megfelelően ezen irányelv hatályának ki kell terjednie a szárazföldi ásványi nyersanyag-kitermelő iparban keletkező hulladék, azaz az ásványkincsek kutatásából, kitermeléséből (beleértve a kitermelés előtti fázist is), feldolgozásából és tárolásából, valamint külszíni fejtések működéséből származó hulladék kezelésére. Ugyanakkor az ilyen kezelésnek tükröznie kell a 75/442/EGK irányelvben megállapított elveket és prioritásokat, amelyek – az említett irányelv 2. cikke (1) bekezdése b) pontjának ii. alpontja értelmében – továbbra is alkalmazandók az ásványi nyersanyag-kitermelő iparban keletkező hulladék kezelésének valamennyi olyan vonatkozására, amelyek nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá.
- (7) Az átfedések és az aránytalan közigazgatási követelmények elkerülése érdekében, ezen irányelv alkalmazási körét azokra a konkrét tevékenységekre kell korlátozni, amelyek célkitűzései megvalósításához nélkülözhetetlenek minősülnek.
- (8) Ennek megfelelően ezen irányelv rendelkezései nem alkalmazandók azokra a hulladékokra, amelyek ugyan az ásványkitermelési vagy -feldolgozási műveletek során keletkeznek, de nem kapcsolódnak közvetlenül a kitermelési vagy a feldolgozási eljárásához, pl. az élelmiszer-hulladékokra, a hulladékolajra, a hulladékká vált járművekre, a hulladékká vált elemekre és akkumulátorokra. Az ilyen hulladékok kezelése a 75/442/EGK irányelvnek, a hulladéklerakókról szóló, 1999. április 26-i 1999/31/EK tanácsi irányelvnek⁽¹⁾ vagy bármely más vonatkozó közösségi jogszabály rendelkezéseinek a hatálya alá tartozik, ugyanúgy, mint azok a hulladékok, amelyek a kutatás, kitermelés és feldolgozás helyszínén keletkeznek, és amelyeket olyan helyre szállítanak át, amely ezen irányelv értelmében nem minősül hulladékot feldolgozó hulladékkezelő létesítménynek.
- (9) Ezen irányelv rendelkezései nem alkalmazandók azokra a hulladékokra sem, amelyek az ásványkincseknek a tengeri kutatásából, kitermeléséből és feldolgozásából származnak, vagy a víz és a kitermelt víz visszajuttatására sem, míg az inert hulladékokra, a nem veszélyes, kutatásból származó hulladékokra, a nem szennyezett talajra, a tőzeg kitermeléséből, feldolgozásából és tárolásából származó hulladékokra csak korlátozott számú követelmény alkalmazandó, mivel kisebb környezeti kockázatot jelentenek. A nem veszélyes és nem inert hulladékok esetében a tagállamok mérsékelhetnek vagy felfüggeszhetnek bizonyos követelményeket. Ugyanakkor ezek a mentességek nem alkalmazandók az „A” osztályba sorolt hulladékkezelő létesítményekre.
- (10) Ezen túlmenően, bár az ásványi nyersanyag-kitermelő iparban keletkező azon hulladék kezelése, amely radioaktívnak bizonyulhat, ezen irányelv hatálya alá tartozik, a hatály nem terjed ki a radioaktivitásból eredő sajátosságokra, ha arra már az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés (Euratom-szerződés) hatálya kiterjed.
- (11) A 75/442/EGK irányelvben és különösen annak 3. és 4. cikkében megállapított elvek és prioritások betartása érdekében, a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az ásványi nyersanyag-kitermelő iparban dolgozó üzemeltetők minden szükséges intézkedést meghozzanak annak érdekében, hogy amennyire lehetséges, megakadályozzák, illetve csökkentik az ásványi nyersanyag-kitermelő iparban keletkező hulladék kezelésének a környezetre vagy az emberi egészségre gyakorolt tényleges vagy potenciális káros hatásait.
- (12) Ezeknek az intézkedéseknek, többek között, a 96/61/EK irányelvben meghatározott elérhető legjobb technikák fogalmán kell alapulniuk, és az ilyen technikák alkalmazásakor a tagállamok határozhatják meg, hogy adott esetben miként veszik figyelembe a hulladékkezelő létesítmény műszaki jellemzőit, földrajzi elhelyezkedését és a helyi környezeti feltételeket.
- (13) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az ásványi nyersanyag-kitermelő iparban dolgozó üzemeltetők megfelelő hulladékgazdálkodási terveket készítsenek az ásványi nyersanyag-kitermelésből származó hulladék megelőzésére vagy minimalizálására, kezelésére, hasznosítására és ártalmatlanítására. Az ilyen terveket úgy kell felépíteni, hogy biztosítsák a hulladékkezelési lehetőségek megfelelő tervezését a keletkező hulladék mennyiségének és veszélyességének a minimálisra csökkentése, valamint a hulladékhasznosítás ösztönzése céljából. Ezen túlmenően az ásványi nyersanyag-kitermelő iparban keletkező hulladékokat jellemezni kell összetételük szerint, annak biztosítása érdekében, hogy amennyire lehetséges, hatásuk előre látható legyen.
- (14) A balesetveszély minimálisra csökkentésének, valamint a környezet és az emberi egészség magas szintű védelmének biztosítása érdekében, a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy valamennyi „A” osztályba sorolt hulladékkezelő létesítmény üzemeltetője a hulladék kezelése terén elfogadjon és alkalmazzon egy súlyos balesetek megelőzésére kidolgozott koncepciót. A megelőző intézkedések tekintetében ennek a koncepciónak egy biztonsági irányítási rendszer kialakítását, baleset esetén használható vészhelyzeti tervek készítését és a súlyos balesetek által valószínűleg érintett személyek számára biztonsági tájékoztató kiosztását kell magában foglalnia. Baleset esetén az üzemeltetők kötelesek megadni az illetékes hatóságok részére minden olyan információt, amely a tényleges vagy potenciális környezeti károk csökkentéséhez szükséges. Ezek a konkrét követelmények nem alkalmazandók azokra, az ásványi nyersanyag-kitermelő iparban keletkező hulladékot feldolgozó hulladékkezelő létesítményekre, amelyek a 96/82/EK irányelv hatálya alá tartoznak.

(1) HL L 182., 1999.7.16., 1. o. Az 1882/2003/EK rendelettel módosított irányelv.

- (15) A hulladékkezelő létesítményeket nem lehet az „A” osztályba sorolni kizárólag az egyéb közösségi jogszabályok, különösen a 92/91/EGK⁽¹⁾ és a 92/104/EGK⁽²⁾ irányelvek hatálya alá tartozó, az ásványi nyersanyag-kitermelő iparban dolgozó munkavállalók biztonságát és egészségvédelmét érintő kockázati tényezők alapján.
- (16) Az ásványi nyersanyag-kitermelő iparban keletkező hulladék kezelésének sajátos jellegére tekintettel, az olyan hulladékkezelő létesítmények tekintetében, amelyek ilyen hulladékot fogadnak, egyedi engedélykérelmezési és -kiadási eljárások bevezetésére van szükség. Továbbá a tagállamoknak meg kell tenniük a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az illetékes hatóságok meghatározott időközönként újraértékeljék, és szükség esetén frissítsék az engedélyezés feltételeit.
- (17) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy – a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságának a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló, 1998. június 25-i ENSZ–EGB-egyezménynek (Aarhusi Egyezmény) megfelelően – a nyilvánosság tájékoztatást kapjon a hulladékkezelési engedélykérelmekről, és az érintett nyilvánossággal konzultáljanak a hulladékkezelési engedély kiadása előtt.
- (18) Világosan meg kell jelölni azokat a követelményeket, amelyeknek az ásványi nyersanyag-kitermelő iparban keletkező hulladékot feldolgozó hulladékkezelő létesítményeknek elhelyezkedés, működtetés, ellenőrzés és bezárás szempontjából meg kell, hogy feleljenek, valamint azokat a megelőző és védő intézkedéseket, amelyeket rövid és hosszú távon meg kell tenni a környezet veszélyeztetése, és közelebről a felszín alatti víz olyan szennyezése ellen, amelyet a csurgaléknak a talajba való beszivárgása okoz.
- (19) Világosan meg kell határozni az „A” osztályba sorolt, az ásványi nyersanyag-kitermelő iparban keletkező hulladékot feldolgozó hulladékkezelő létesítményeket, figyelembe véve az üzemeltetésükből vagy az olyan balesetből eredő környezetszennyezés lehetséges hatásait, amelynek során hulladék kerül a környezetbe.
- (20) A felszíni és felszín alatti vizek védelme, a hulladék stabilitásának garantálása és az ilyen tevékenységek megszüntetését követő megfelelő ellenőrzés biztosítása érdekében alkalmazni kell bizonyos követelményeket a bányatérsegekbe visszatett hulladékokra is, akár rehabilitációs, akár az ásványok kitermelési folyamatához kapcsolódó építkezési célból, mint például a munkagépek számára a munkagödörön belül hozzáférési utak, rámpák, válaszfalak, támfalak, padkák kialakítása és karbantartása céljából kerül sor a visszatételükre. Ennek megfelelően az ilyen hulladékot nem érintik ezen irányelvnek azok a követelményei, amelyek kizárólag a „hulladékkezelő létesítményekre” vonatkoznak, kivéve a bányatérsegekről szóló különös rendelkezésben említett követelményeket.
- (21) Az ásványi nyersanyag-kitermelő iparban keletkező hulladékot feldolgozó hulladékkezelő létesítmények megfelelő felépítése és karbantartása érdekében, a tagállamoknak megfelelő intézkedéseket kell tenniük annak biztosítására, hogy a létesítmények tervezését, elhelyezését és működtetését szakmailag illetékes személyek végezzék. Szükséges annak biztosítása, hogy az üzemeltetők és a dolgozók által megszerzett gyakorlat és ismeretek a szükséges készségek birtokába juttassák őket. Továbbá a tagállamok illetékes hatóságainak meg kell győződnie arról, hogy az üzemeltetők meghozzák a szükséges intézkedéseket az új hulladékkezelő létesítmények felépítését és karbantartását, illetve a már meglévő hulladékkezelő létesítmények bővítését vagy módosítását illetően, beleértve a bezárás utáni szakaszt is.
- (22) A hulladékkezelő létesítmények üzemeltetésének és utógondozásának idejére ellenőrzési eljárásokat kell kidolgozni. Az 1999/31/EK irányelvben előírtakhoz hasonló módon, az „A” osztályba sorolt hulladékkezelő létesítmények figyelemmel kísérése és ellenőrzése céljából az egyes hulladékkezelő létesítmények által képviselt kockázattal arányos utógondozási időszakról kell gondoskodni.
- (23) Meg kell határozni, hogy mikor és hogyan kell bezárni egy ásványi nyersanyag-kitermelő iparban keletkező hulladékot feldolgozó hulladékkezelő létesítményt, valamint meg kell állapítani az üzemeltető bezárás utáni kötelezettségeit és feladatait is.
- (24) A tagállamoknak meg kell követelniük az ásványi nyersanyag-kitermelő iparban dolgozó üzemeltetőktől, hogy a víz- és talajszennyezés megelőzése, valamint minden olyan káros hatás kimutatása érdekében, amelyet hulladékkezelő létesítményeik gyakorolhatnak a környezetre és az emberi egészségre, felügyeleti és ellenőrzési intézkedéseket alkalmazzanak. Továbbá a vízszennyezés minimálisra csökkentésének céljából, a hulladékok bármely fogadó víztestben történő elhelyezésének meg kell felelnie a vízvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2000. október 23-i 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek⁽³⁾. Ezen felül, mérgező és ártalmas hatásukra tekintettel bizonyos ásványi nyersanyag-kitermelő iparágak dúsítási maradék-tározóinak cianid- és cianidvegyület-koncentrációját a lehető legalacsonyabb szintre kell csökkenteni a legjobb elérhető technikák alkalmazásával. Az ilyen hatások megelőzése érdekében a maximális koncentrációs küszöbértékeket ennek megfelelően, és minden esetben ezen irányelv különleges követelményeinek megfelelően kell megállapítani.
- (25) Az ásványi nyersanyag-kitermelő iparban keletkező hulladékot feldolgozó hulladékkezelő létesítmények üzemeltetői kötelesek pénzügyi vagy annak megfelelő biztosítékot nyújtani a tagállamok által meghatározandó eljárásoknak megfelelően, az üzemeltetési engedélyből fakadó valamennyi kötelezettség teljesítése érdekében, beleértve azokat is,

⁽¹⁾ Az ásványi nyersanyagok fúrulyukon keresztül történő kitermelésével foglalkozó iparágakban dolgozó munkavállalók biztonsága és egészségvédelme javításának minimumkövetelményeiről szóló, 1992. november 3-i 92/91/EGK tanácsi irányelv (tizenegyedik egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikkének (1) bekezdése értelmében) (HL L 348., 1992.11.28., 9. o.).

⁽²⁾ Az ásványi nyersanyagok külszíni és felszín alatti kitermelésével foglalkozó iparágakban dolgozó munkavállalók biztonsága és egészségvédelme javításának minimumkövetelményeiről szóló, 1992. december 3-i 92/104/EGK tanácsi irányelv (tizenkettedik egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikkének (1) bekezdése értelmében) (HL L 404., 1992.12.31., 10. o.).

⁽³⁾ HL L 327., 2000.12.22., 1. o. A 2455/2001/EK határozattal (HL L 331., 2001.12.15., 1. o.) módosított irányelv.

- amelyek a hulladékkezelő létesítmény bezárására és bezárás utáni nyomon követésére vonatkoznak. A pénzügyi biztosítéknak elegendőnek kell lennie ahhoz, hogy fedezze a hulladékkezelő létesítmény által érintett terület (amely magában foglalja magát a 7. cikkben foglalt engedély által megkívánt és az 5. cikk szerint elkészített hulladékgazdálkodási tervben leírt hulladékkezelő létesítményt) megfelelően képzett és független harmadik fél általi rehabilitációjának költségeit. A biztosítékok a hulladékkezelési műveleteknek a hulladékkezelő létesítményben való megkezdése előtt kell rendelkezésre bocsátani, és azt időszakonként ki kell igazítani. Továbbá a „szennyező fizet” elvnek, valamint a környezeti károk megelőzése és helyreállítása tekintetében a környezeti felelősségről szóló, 2004. április 21-i 2004/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek⁽¹⁾ megfelelően, fontos tisztázni, hogy az ásványi nyersanyag-kitermelő iparban keletkező hulladékot feldolgozó hulladékkezelő létesítmények üzemeltetői a megfelelő felelősséggel tartoznak a tevékenységük által okozott környezeti károk vagy az ilyen jellegű közvetlen veszélyeztetés tekintetében.
- (26) Az olyan ásványi nyersanyag-kitermelő iparban keletkező hulladékot feldolgozó hulladékkezelő létesítmények üzemeltetése esetében, amelyeknek határokon áterjedő jelen-tősen káros környezeti hatásai lehetnek, és ebből eredően veszélyt jelenthetnek az emberi egészségre egy másik tagállam területén, ki kell dolgozni egy olyan közös eljárást, amely megkönnyíti a szomszédos országok közötti konzultációt. Ez annak biztosítását célozza, hogy a hatóságok között megfelelő legyen az információcseré, és hogy a nyilvánosságot kellően tájékoztatás minden olyan hulladékkezelő létesítményről, amely káros hatással lehet a másik tagállam környezetére.
- (27) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az illetékes hatóságok hatékony vizsgálati rendszert vagy azzal egyenértékű ellenőrző intézkedéseket alakítsanak ki az ásványi nyersanyag-kitermelő iparban keletkező hulladékot feldolgozó hulladékkezelő létesítmények tekintetében. Az engedély értelmében az üzemeltetőre háruló kötelezettségek sérelme nélkül, a hulladék elhelyezési műveletek megkezdése előtt vizsgálatot kell elvégezni annak ellenőrzésére, hogy betartották-e az engedélyezési feltételeket. Továbbá a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az üzemeltetők és utódaik naprakész nyilvántartásokat vezessenek ezekről a hulladékkezelő létesítményekről, és hogy az üzemeltetők átadják jogutódaiknak a hulladékkezelő létesítmény állapotára és üzemeltetésére vonatkozó információkat.
- (28) A tagállamoknak rendszeres jelentéseket kell küldeniük a Bizottságnak ezen irányelv végrehajtásáról, beleértve a baleseteket és a balesetközeli helyzetekre vonatkozó információkat is. E jelentések alapján a Bizottságnak jelentést kell készítenie az Európai Parlament és a Tanács számára.
- (29) A tagállamoknak meg kell állapítaniuk az ezen irányelv megszegése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és biztosítaniuk kell azok végrehajtását. E szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.
- (30) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy nyilvántartás készül a területükön található bezárt, illetve elhagyott hulladékkezelő létesítményekről, azért, hogy azonosítani lehessen azokat, amelyek súlyosan káros környezeti hatással bírnak, vagy közép-, illetve rövid távon komoly fenyegetést jelenthetnek az emberi egészségre vagy a környezetre. E nyilvántartások a megfelelő intézkedési programok alapját képezik.
- (31) A Bizottságnak megfelelő tudományos és műszaki információcserét kell biztosítania a bezárt hulladékkezelő létesítmények nyilvántartásának tagállami szinten történő vezetéséről és olyan módszerek kidolgozásáról, amelyek segítik a tagállamokat abban, hogy betartsák ezen irányelv rendelkezéseit a bezárt hulladékkezelő létesítmények rehabilitációja során. Ezen túlmenően információcserét kell biztosítani az elérhető legjobb technikákról a tagállamokon belül és a tagállamok között.
- (32) A Szerződés 6. cikkének következetes alkalmazása érdekében a környezetvédelmi követelményeket a fenntartható fejlődés előmozdítására tekintettel be kell illeszteni a közösségi politikák és tevékenységek végrehajtásába.
- (33) Ez az irányelv hasznos eszköz lehet annak ellenőrzésekor, hogy a fejlesztési támogatás keretében közösségi finanszírozásban részesülő projektek tartalmazzák-e a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy amennyire lehetséges, megakadályozzák, vagy csökkentik a projekt környezetre gyakorolt negatív hatásait. Ez a megközelítés összhangban áll a Szerződés 6. cikkével, különösen a környezetvédelmi követelményeknek a Közösség fejlesztési együttműködés terén folytatott politikájába való beillesztése tekintetében.
- (34) Ezen irányelv célját – vagyis az ásványi nyersanyag-kitermelő iparban keletkező hulladék kezelésének javítását – a tagállamok az ilyen hulladékok nem megfelelő kezeléséből eredően a határokon áterjedő környezetszennyezés lehetősége miatt, egymástól függetlenül nem tudják kielégítően megvalósítani. A „szennyező fizet” elv értelmében, többek között, figyelembe kell venni az ásványi nyersanyag-kitermelő iparban keletkező hulladék által okozott környezeti károkat, és ennek az elvnek az országonként eltérő alkalmazása különösen jelentős eltérésekhez vezethet a gazdasági szereplők által viselt pénzügyi terhek vonatkozásában. Ezen túlmenően az ásványi nyersanyag-kitermelő iparban keletkező hulladék kezelése terén eltérő nemzeti politikák akadályozzák annak a célnak a megvalósítását, hogy biztosítsák az ilyen hulladék biztonságos és felelősségteljes kezelésének minimális színvonalát és a lehető legnagyobb mértékű hasznosítását a Közösség egész területén. Ezért, mivel ezen irányelv terjedelme vagy hatása miatt közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében meghatározottak szerinti szubszidiaritás elvének megfelelően. Az e cikkben meghatározott arányosság elvének megfelelően, ezen irányelv nem lépi túl az e célkitűzés eléréséhez szükséges mértéket.

(1) HL L 143., 2004.4.30., 56. o.

- (35) Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal⁽¹⁾ összhangban kell elfogadni.
- (36) Az ezen irányelv nemzeti jogba való átültetésekor már meglévő hulladékkezelő létesítmények üzemeltetését arra figyelemmel kell szabályozni, hogy azoknál egy meghatározott időn belül sor kerüljön az ezen irányelvhez való alkalmazkodáshoz szükséges intézkedésekre.
- (37) A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás⁽²⁾ 34. pontjával összhangban a tagállamokat ösztönözni kell arra, hogy a maguk számára, illetve a Közösség érdekében készítsenek táblázatokat, amelyekben a lehető legpontosabban bemutatják az irányelv és az azt átültető intézkedések közötti megfelelést, továbbá hogy e táblázatokat tegyék közzé,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv azokról az intézkedésekről, eljárásokról és iránymutatásokról rendelkezik, amelyek lehetőség szerint megakadályozzák vagy csökkentik az ásványi anyag-kitermelő iparban keletkező hulladék kezelésének következtében a környezetre – különösen a vízre, a levegőre, a talajra, az állat- és növényvilágra és a tájképre – gyakorolt káros hatásokat, valamint bármely, ezekből eredő, az emberi egészséget veszélyeztető tényezőt.

2. cikk

Alkalmazási kör

- A (2) és (3) bekezdésre is figyelemmel ez az irányelv az ásványkincsek kutatásából, kitermeléséből, feldolgozásából és tárolásából, valamint külszíni bányászatból származó hulladék (a továbbiakban: ásványi anyag-kitermelésből származó hulladék) kezelésére terjed ki.
- Nem tartozik ezen irányelv hatálya alá:
 - az olyan ásványkincsek kutatása, kitermelése és feldolgozása, valamint a kőfejtők működése során keletkező hulladék, amely nem közvetlenül ezen tevékenységekből származik;
 - az ásványkincsek tengeri kutatásából, kitermeléséből és feldolgozásából származó hulladéka;
 - a víz és a kitermelt víz visszasajtolása a 2000/60/EK irányelv 11. cikke (3) bekezdése j) pontjának első és

második francia bekezdésében meghatározottak szerint, a cikkben engedélyezett mértékig.

- Az ásványkincsek kutatásából, kitermeléséből, feldolgozásából és tárolásából, valamint a bányászat működéséből származó inert hulladék és nem szennyezett talaj, továbbá a tőzeg kitermeléséből, feldolgozásából és tárolásából származó hulladék nem tartozik a 7. és 8. cikk, a 11. cikk (1) és (3) bekezdése, a 12. cikk, a 13. cikk (6) bekezdése, a 14. és 16. cikk hatálya alá, kivéve ha „A” osztályba sorolt hulladékkezelő létesítményben került lerakásra.

Az illetékes hatóság mérsékelheti vagy felfüggesztheti az ásványkincsek – kivéve a kőolaj, valamint a gipsztől és az anhidrittől különböző evaporitok – kutatása során keletkező nem veszélyes hulladék lerakására, valamint nem szennyezett talaj és a tőzeg kitermeléséből, feldolgozásából és tárolásából származó hulladék lerakására vonatkozó követelményeket egészen addig, amíg a 4. cikk rendelkezései teljesülnek.

A tagállamok mérsékelhetik vagy felfüggeszthetik a 11. cikk (3) bekezdésében, a 12. cikk (5) és (6) bekezdésében, a 13. cikk (6) bekezdésében, valamint a 14. és 16. cikkben foglalt követelményeket az olyan hulladékokra vonatkozóan, amely nem veszélyes és nem inert, kivéve ha az „A” osztályba sorolt hulladékkezelő létesítményben került kezelésre.

- Az egyéb közösségi jogszabályok sérelme nélkül az ezen irányelv alkalmazási körébe tartozó hulladék nem tartozik az 1999/31/EK irányelv hatálya alá.

3. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

- „hulladék”: megegyezik a 75/442/EGK irányelv 1. cikkének a) pontjában megadott meghatározással;
- „veszélyes hulladék”: megegyezik a veszélyes hulladékokról szóló, 1991. december 12-i 91/689/EGK tanácsi irányelv⁽³⁾ 1. cikke (4) bekezdésében megadott meghatározással;
- „inert hulladék”: olyan hulladék, amely semmilyen jelentősebb fizikai, kémiai vagy biológiai átalakuláson nem megy át. Az inert hulladék nem oldódik, nem ég, sem más fizikai vagy kémiai reakcióba nem lép, biológiai úton nem bomlik, és nem befolyásol más vele érintkezésbe kerülő anyagokat hátrányosan oly módon, hogy környezetszennyezést okozna, vagy károsítaná az emberi egészséget. A hulladék teljes kioldható anyagtartalmának, szennyezőanyag-tartalmának és a csurgalék ökotoxicitásának elhanyagolhatónak kell lennie, és különösen nem veszélyeztetheti a felszíni víz és/vagy a felszín alatti víz minőségét;

⁽¹⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

⁽²⁾ HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

⁽³⁾ HL L 377., 1991.12.31., 20. o. A 166/2006/EK rendelettel módosított irányelv.

4. „nem szennyezett talaj”: az ásványi nyersanyag-kitermelő tevékenységek során a föld felső rétegéről eltávolított talaj, amely annak a tagállamnak a nemzeti joga szerint, amelynek területén a telephely elhelyezkedik, vagy a közösségi jog szerint nem szennyezett;
5. „ásványkincs” vagy „ásvány”: olyan szerves vagy szervetlen anyag természetes felhalmozódása a földkéregben, mint például az energetikai nyersanyagok, fémércsek, ipari ásványok és építési ásványi nyersanyagok, de nem beleértve a vizet;
6. „ásványi nyersanyag-kitermelő ipar”: minden kereskedelmi célú, az ásványkincsek felszíni vagy föld alatti kitermelésével foglalkozó létesítmény és vállalkozás, beleértve a fúrólukon keresztül történő kitermelést, illetve a kitermelt anyag feldolgozását is;
7. „tengeri”: a tengernek és a tengerfenéknek az átlagos vagy közepes árapály alacsony vízszintet jelző pontjától kifelé terjedő területe;
8. „feldolgozás”: az ásványkincseken – beleértve a külszíni bányák működése során – végrehajtott mechanikai, fizikai, biológiai, termikus vagy kémiai eljárás, illetve eljárások összessége, beleértve a méret megváltoztatását, az osztályozást, a szétválasztást és a kioldást, továbbá az előzőleg elhagyott hulladék újrafeldolgozását, de nem beleértve az olvasztást, a (mészkeőgetéstől eltérő) termikus gyártási folyamatokat és a kohászati eljárásokat;
9. „dúsítási maradékok”: szilárd vagy iszapszerű hulladékok, amelyek az ásványok elválasztástechnikai eljárásokkal (pl. aprítás, őrlés, osztályozás, flottálás és más fizikai, kémiai eljárások) történő – az értékes ásványi részeknek a kevésbé értékes kőzettől való eltávolítása érdekében végzett – kezelése után maradnak vissza;
10. „hányó”: mesterséges létesítmény a szilárd hulladéknak a felszínen való lerakására;
11. „gát”: mesterséges építmény víznek és/vagy hulladéknak egy mesterséges tóban való visszatartására vagy elkerítésére;
12. „tározó”: a finom szemcséjű hulladékok – általában dúsítási maradékok –, továbbá változó mennyiségű, az ásványkincsek feldolgozásából, valamint az ipari víz tisztításából és hasznosításából származó szabad víz tárolására szolgáló természetes vagy mesterséges létesítmény;
13. „gyenge sav hatására bomló cianid”: olyan cianid és cianid-vegyületek, amelyek gyenge sav hatására meghatározott pH-értéken elbomlanak;
14. „csurgalék”: minden olyan folyadék, amely a lerakott hulladékon átszivárog, és amelyet a hulladékkezelő létesítmény kibocsát vagy magában tart, beleértve a szennyezett csatornavizet is, amely nem megfelelő kezelés esetén károsíthatja a környezetet;
15. „hulladékkezelő létesítmény”: ásványi nyersanyag-kitermelésből származó – akár szilárd vagy folyékony halmazállapotú, akár oldat vagy szuszpenzió formájú – hulladéknak az alábbi időtartamokra történő felhalmozására vagy kezelésére kijelölt terület:
- korlátlan időtartamra az „A” osztályba sorolt hulladékkezelő létesítmények és a hulladékgazdálkodási tervben veszélyesnek minősített hulladékot kezelő létesítmények esetében,
 - hat hónapot meghaladó időtartamra a váratlanul keletkező veszélyes hulladékot kezelő létesítmények esetében,
 - egy évet meghaladó időtartamra a nem veszélyes és nem inert hulladékot kezelő létesítmények esetében,
 - három évet meghaladó időtartamra a nem szennyezett talaj; a nem veszélyes, kutatásból származó hulladék; a tőzeg kitermeléséből, feldolgozásából és tárolásából származó hulladék, valamint az inert hulladék kezelésére szolgáló létesítmények esetében.
- Az ilyen létesítményeket úgy kell tekinteni, hogy azok magukban foglalnak bármely gátat vagy egyéb, tárolásra, visszatartásra, elkerítésre szolgáló, illetve az ilyen létesítménynek egyéb módon hasznára való építményt, továbbá – bár nem kizárólagosan – a hányókat és tározókat, de nem beleértve a bányatársékeket, amelyekbe a hulladékot az ásvány kitermelését követően rehabilitációs és építkezési célból visszatöltik;
16. „súlyos baleset”: a telepen történő olyan esemény, amely ezen irányelv alkalmazási körébe tartozó bármely létesítményben nyersanyag-kitermelésből származó hulladék kezelését is magában foglaló tevékenység során következik be, és az emberi egészség és/vagy a környezet súlyos veszélyeztetéséhez vezet akár azonnal, akár késleltetve, a helyszínen vagy azon kívül;
17. „veszélyes anyag”: olyan anyag, keverék vagy készítmény, amely a 67/548/EGK irányelv⁽¹⁾ vagy az 1999/45/EK irányelv⁽²⁾ értelmében veszélyesnek minősül;
18. „az elérhető legjobb technikák”: megegyezik a 96/61/EK irányelv 2. cikkének (11) bekezdésében megadott meghatározással;

(1) A veszélyes anyagok osztályozására, csomagolására és címkézésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1967. június 27-i 67/548/EGK tanácsi irányelv (HL 196., 1967.8.16., 1. o.). A legutóbb a 2004/73/EK bizottsági irányelvvel (HL L 152., 2004.4.30., 1. o.) módosított irányelv.

(2) A tagállamoknak a veszélyes készítmények osztályozására, csomagolására és címkézésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek közelítéséről szóló, 1999. május 31-i 1999/45/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 200., 1999.7.30., 1. o.). A legutóbb a 2006/8/EK bizottsági irányelvvel (HL L 19., 2006.1.24., 12. o.) módosított irányelv.

19. „fogadó víztest”: felszíni vizek, felszín alatti víz, átmeneti vizek, valamint parti tengervíz a 2000/60/EK irányelv 2. cikkének (1), (2), (6) és (7) bekezdésének meghatározása szerint;
20. „rehabilitáció”: egy hulladékkezelő létesítmény működése által érintett talajnak a kielégítő állapot helyreállítását célzó kezelése, különös tekintettel a talaj minőségére, a vadvilágra, a természetes élőhelyekre, az édesvízi rendszerekre, a tájképre és a megfelelő hasznosításra;
21. „kutatás”: a gazdaságilag hasznosítható ásványlelőhelyek felkutatása, beleértve a mintavételt, a teljes mintavételt, a fúrást és árkolást, de nem beleértve az ilyen lelőhelyeknek a kiaknázásához szükséges bármely munkálatot, és semmilyen, egy már létező ásványianyag-kitermelő tevékenységgel közvetlenül együtt járó tevékenységet;
22. „a nyilvánosság”: egy vagy több természetes vagy jogi személy, és – a nemzeti jogszabályokkal vagy gyakorlattal összhangban – azok társulásai, szervezetei vagy csoportjai;
23. „az érintett nyilvánosság”: ezen irányelv 6. és 7. cikke szerinti környezetvédelmi döntéshozatal által érintett vagy valószínűleg érintett, illetve abban érdekelt nyilvánosság; e fogalom meghatározás alkalmazásában a környezetvédelmet szorgalmazó és a nemzeti jog valamennyi követelményének megfelelő nem kormányzati szervezetek érdekeltnek tekintendők;
24. „üzemeltető”: az a természetes vagy jogi személy, aki az ásványianyag-kitermelésből származó hulladék kezeléséért felelős annak a tagállamnak a nemzeti jogával összhangban, ahol a hulladékkezelés történik, beleértve az ásványianyag-kitermelésből származó hulladék ideiglenes tárolását, valamint a működési és a bezárás utáni fázist is;
25. „a hulladék birtokosa”: az ásványi-nyersanyag-kitermelésből származó hulladék termelője, vagy az a természetes vagy jogi személy, akinek a hulladék a birtokában van;
26. „illetékes személy”: olyan természetes személy, aki a működésének helye szerinti tagállam nemzeti joga értelmében rendelkezik azokkal a műszaki ismeretekkel és tapasztalattal, amelyek szükségesek az ezen irányelvből eredő feladatainak ellátásához;
27. „illetékes hatóság”: az a hatóság vagy hatóságok, amelyeket egy tagállam az ezen irányelvből eredő feladatok ellátásáért felelősnek kijelöl;
28. „telep”: egy üzemeltető irányítása alatt lévő, meghatározott földrajzi helyen található területek összessége;
29. „jelentős változtatás”: a hulladékkezelő létesítmény szerkezetében vagy működésében végrehajtott változtatás, amely az illetékes hatóság véleménye alapján jelentős negatív hatással lehet az emberi egészségre vagy a környezetre.

4. cikk

Általános követelmények

1. A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az ásványianyag-kitermelésből származó hulladék kezelése ne jelentsen veszélyt az emberek egészsége számára; annak során ne használjanak olyan eljárásokat vagy módszereket, amelyek károsíthatják a környezetet; különösen ne jelentsen veszélyt a vízre, a levegőre, a talajra, valamint az állat- és növényvilágra és ne okozzon kellemetlen zajt vagy szagot, továbbá ne legyen káros hatással a tájra vagy a védett területekre. A tagállamok megteszik továbbá a szükséges intézkedéseket az ásványianyag-kitermelésből származó hulladék illegális hátrahagyásának, leöntésének vagy ellenőrizetlen lerakásának tiltása érdekében.

2. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az üzemeltető megtegyen minden szükséges intézkedést, amely lehetőség szerint megakadályozza vagy csökkenti az ásványianyag-kitermelésből származó hulladék kezelésének következtében a környezetre és az emberi egészségre gyakorolt káros hatásokat. Ebbe beletartozik minden hulladékkezelő létesítmény irányítása – még bezárása után is –, továbbá az adott létesítménnyel kapcsolatos súlyos balesetek megelőzése, és azokn

3. A (2) bekezdésben említett intézkedések többek között az elérhető legjobb technikákon alapulnak anélkül, hogy előírnák bármilyen technika vagy meghatározott technológia használatát, de figyelembe veszik a hulladékkezelő létesítmény műszaki jellemzőit, földrajzi elhelyezkedését és a helyi környezeti feltételeket.

5. cikk

Hulladékgazdálkodási terv

1. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az üzemeltető készítsen hulladékgazdálkodási tervet az ásványianyag-kitermelésből származó hulladék minimálisra csökkentésére, kezelésére, hasznosítására és ártalmatlanítására, figyelembe véve a fenntartható fejlődés elvét.

2. A hulladékgazdálkodási terv célkitűzései a következők:

a) a hulladék keletkezésének és ártalmasságának megelőzése vagy csökkentése, különösen az alábbiakat figyelembe véve:

i. a hulladék kezelése a tervezési fázisban, valamint az ásványok kitermelésére és kezelésére használt módszer kiválasztásakor;

ii. azok a változások, amelyek az ásványianyag-kitermelésből származó hulladék a terület növekedése és a talaj fölötti viszonyoknak való kitettség kapcsán keresztülmehet;

iii. az ásványianyag-kitermelésből származó hulladéknak az ásvány kitermelését követően a bányatérbe való visszatöltése, amennyire az műszakilag és gazdaságilag kivitelezhető és környezetbarát a meglévő közösségi szintű környezetvédelmi előírásoknak és szükség szerint ezen irányelv rendelkezéseinek megfelelően;

- iv. a termőtalaj visszahelyezése a hulladékkezelő létesítmény bezárása után, illetve ha ez a gyakorlatban nem kivitelezhető, a termőtalaj máshol történő újrahasznosítása;
- v. kevésbé veszélyes anyagok használata az ásványi nyersanyagok feldolgozásához;
- b) az ásványianyag-kitermelésből származó hulladéknak az újrafeldolgozással, újrahasználattal vagy visszanyeréssel történő hasznosításának – amennyiben ez környezetbarát módon megoldható – az ösztönzése a meglévő közösségi szintű környezetvédelmi előírásoknak és – ahol alkalmazható – ezen irányelv egyéb rendelkezéseinek megfelelően;
- c) az ásványianyag-kitermelésből származó hulladék rövid és hosszú távú biztonságos ártalmatlanításának biztosítása, különösen tekintettel a tervezési fázisban a hulladékkezelő létesítmény működése közbeni és a bezárása utáni irányításra, valamint egy olyan terv kiválasztására, amely:
- i. nem követeli meg a bezárt hulladékkezelő létesítmény minimális szintű, illetve lehetőség szerint végső soron semmilyen felügyeletét, ellenőrzését és irányítását;
 - ii. megelőzi, vagy legalábbis minimálisra csökkenti a hosszú távú negatív hatásokat, mint például amelyeket a hulladékkezelő létesítményből származó, levegőben, illetve vízben lebegő szennyező anyagok vándorlása okoz; továbbá
 - iii. minden, az eredeti talajsintet meghaladó gát vagy hányó hosszú távú geotechnikai stabilitását biztosítja.
3. hulladékgazdálkodási terv legalább az alábbiakat tartalmazza:
- a) ahol alkalmazható, a hulladékkezelő létesítmény javasolt osztályozását a III. mellékletben megállapított kritériumokkal összhangban:
- amennyiben „A” osztályba sorolt hulladékkezelő létesítményre van szükség, egy azt bizonyító dokumentumot, hogy a 6. cikk (3) bekezdésének megfelelően koncepció kerül kidolgozásra a súlyos balesetek megelőzésére, egy biztonsági irányítási rendszer a koncepció végrehajtása céljából, és egy belső vészhelyzeti terv,
 - amennyiben az üzemeltető úgy véli, hogy nincs szükség „A” osztályba sorolt hulladékkezelő létesítményre, elegendő információt ennek igazolására, beleértve a lehetséges balesetveszélyek meghatározását;
- b) a hulladékok jellemzését a II. mellékletnek megfelelően, valamint a működési fázis során keletkező, ásványianyag-kitermelésből származó hulladék becsült összmenyiségéről szóló nyilatkozatot;
- c) annak a tevékenységnek a leírását, amely során ez a hulladék keletkezik, és minden olyan azt követő kezelés leírását, amelynek a hulladékot alávetik;
- d) annak a leírását, hogy az ilyen hulladék lerakása milyen káros hatást gyakorolhat a környezetre és az emberi egészségre, valamint a létesítmény működése közben és bezárása után a környezetre gyakorolt hatás minimálisra csökkentése érdekében végrehajtandó megelőző intézkedéseket, beleértve a 11. cikk (2) bekezdésének a), b), d) és e) pontjában említett szempontokat;
- e) a javasolt ellenőrzési és felügyeleti eljárásokat, a 10. cikknek (ahol alkalmazható) és a 11. cikk (2) bekezdése c) pontjának megfelelően;
- f) a javasolt bezárási tervet – beleértve a rehabilitációt –, a bezárás után követendő eljárásokat és felügyeletet, a 12. cikk rendelkezéseinek megfelelően;
- g) a víz állapotromlását megakadályozó intézkedéseket, összhangban a 2000/60/EK irányelvvel, valamint a levegő- és talajszennyezést megakadályozó, illetve minimalizáló intézkedéseket a 13. cikknek megfelelően;
- h) a hulladékkezelő létesítmény által érintett talaj állapotának felmérését.
- A hulladékgazdálkodási terv megfelelő mennyiségű információt nyújt ahhoz, hogy az illetékes hatóság értékelhesse az üzemeltetőnek a hulladékgazdálkodási tervben, a (2) bekezdésben meghatározott céloknak, valamint ezen irányelv értelmében fennálló kötelezettségeinek teljesítésére való képességét. A terv részletesen leírja, hogy a (2) bekezdés a) pontjának i. alpontjában említettek szerint választott lehetőség vagy módszer miként valósítja meg a (2) bekezdés a) pontjában meghatározott hulladékgazdálkodási terv céljait.
4. A hulladékgazdálkodási tervet ötvenként felül kell vizsgálni és/vagy szükség szerint módosítani kell, amennyiben a hulladékkezelő létesítmény üzemelésében vagy az elhelyezett hulladékban jelentős változások következnek be. Az illetékes hatóságot minden változásról értesíteni kell.
5. A (3) bekezdésben meghatározott információkat tartalmazó, az egyéb nemzeti vagy közösségi jogszabályok szerint készített terveket akkor lehet felhasználni, ha így elkerülhető az információ, illetve az üzemeltető munkájának felesleges ismétlése, azzal a feltétellel, hogy minden, az (1)–(4) bekezdésben foglalt követelmény teljesül.
6. Az illetékes hatóság a tagállamok által meghatározandó eljárások alapján jóváhagyja a hulladékgazdálkodási tervet és ellátja végrehajtásának felügyeletét.

6. cikk

A súlyos balesetek megelőzése és az azokkal kapcsolatos információk

1. E cikk rendelkezései alkalmazandók az „A” osztályú hulladékkezelő létesítményekre, kivéve azokat a hulladékkezelő létesítményeket, amelyek a 96/82/EK irányelv hatálya alá tartoznak.

2. A közösségi jogszabályok sérelme nélkül – különös tekintettel a 92/91/EGK és a 92/104/EGK irányelvre – a tagállamok gondoskodnak a súlyos baleseti kockázatok megállapításáról és a szükséges jellemzőknek a hulladékkezelő létesítmény tervezésébe, építésébe, üzemeltetésébe, karbantartásába, bezárásába és bezárása utáni elképzelésekbe történő beépítéséről, annak érdekében, hogy megelőzzék az ilyen baleseteket, és azoknak az emberi egészségre és/vagy a környezetre gyakorolt káros hatásait – beleértve a határokon áterjedőket is – korlátozzák.

3. A (2) bekezdés által meghatározott követelmények alkalmazásában minden üzemeltető az üzemelés megkezdése előtt az ásványi nyersanyag-kitermelésből származó hulladék kezelésével kapcsolatban koncepciót dolgoz ki a súlyos balesetek megelőzésére, és biztonsági irányítási rendszert valósít meg a koncepció végrehajtása céljából – az I. melléklet 1. szakaszában meghatározott követelményekkel összhangban –, valamint olyan belső vészhelyzeti tervet készít, amelyben meghatározza a baleset esetén a helyszínen foganasítandó intézkedéseket.

E koncepció részeként az üzemeltető a súlyos balesetek megelőzését szolgáló koncepció végrehajtásáért és időszakos felülvizsgálatáért felelős biztonsági vezetőt nevez ki.

Az illetékes hatóság külső vészhelyzeti tervet készít baleset esetén a helyszínen kívül foganasítandó intézkedésekről. Az engedélykérelem részeként az üzemeltető megad az illetékes hatóságnak minden olyan információt, amely szükséges ahhoz, hogy utóbbi össze tudja állítani ezt a tervet.

4. A (3) bekezdésben említett vészhelyzeti tervek a következő célokkal rendelkeznek:

- a súlyos balesetek és véletlenszerű események leküzdése és ellenőrzés alá vonása, amivel hatásuk minimalizálható, és különösen az emberi egészségben és a környezetben okozott károk korlátozása;
- azon intézkedések végrehajtása, amelyek ahhoz szükségesek, hogy az emberi egészséget és a környezetet megvédjék a súlyos balesetek és egyéb véletlenszerű események hatásaitól;
- a szükséges információ közlése a nyilvánossággal és az érintett terület illetékes szolgálataival és hatóságaival;
- a környezet rehabilitációjának, helyreállításának és megtisztításának biztosítása súlyos baleset követően.

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy súlyos baleset esetén az üzemeltető azonnal megadja az illetékes hatóságnak az emberi egészségre gyakorolt hatások minimalizálásához és a – tényleges vagy lehetséges – környezeti károk mértékének felméréséhez és minimalisra csökkentéséhez szükséges információkat.

5. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az érintett nyilvánosság kellő időben hatékony részvételi lehetőséget

kapjon a (3) bekezdéssel összhangban összeállítandó külső vészhelyzeti terv elkészítésében és felülvizsgálatában. E célból az érintett nyilvánosságot tájékoztatni kell minden ilyen javaslatról és a vonatkozó információkat hozzáférhetővé kell tenni, beleértve többek között a döntéshozatali folyamatban történő részvételi jogra és azon hatáskörrel rendelkező hatóságra vonatkozó információkat is, amelyhez észrevételeket és kérdéseket lehet benyújtani.

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az érintett nyilvánosság ésszerű határidőn belül legyen jogosult észrevételeket tenni, és a külső vészhelyzeti tervről szóló döntésben ezen észrevételeket megfelelő módon figyelembe vegyék.

6. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a biztonsági intézkedésekről és a baleset esetén szükséges intézkedésekről szóló információkat – amelyek legalább az I. melléklet 2. szakaszában felsorolt elemeket tartalmazzák – ingyenesen és természetesen adják meg az érintett nyilvánosságnak.

Ezeket az információkat háromévente felülvizsgálják, és szükség esetén frissítik.

7. cikk

Kérelem és engedélyezés

1. Az illetékes hatóság engedélye nélkül nem engedélyezhető hulladékkezelő létesítmény működése. Az engedély tartalmazza az e cikk (2) bekezdésében foglalt elemeket, és világosan megjelöli, hogy a 9. cikkben említett kritériumokkal összhangban a hulladékkezelő létesítmény melyik osztályba tartozik.

Az e cikkben foglalt valamennyi követelmény betartására is figyelemmel, bármely, a nemzeti vagy közösségi jogszabályok szerint megadott engedélyt lehetséges úgy kombinálni, hogy az egyetlen engedélyt képezzen, amennyiben az ilyen formátum révén elkerülhető az információ, illetve az üzemeltető vagy az illetékes hatóság munkájának felesleges ismétlése. A (2) bekezdésben meghatározott részleteknek egyetlen vagy több engedéllyel is eleget lehet tenni, feltéve ha az ebben a cikkben meghatározott minden követelmény teljesül.

2. Az engedélykérelem legalább a következőket tartalmazza:

- az üzemeltető megjelölése;
- a hulladékkezelő létesítmény javasolt helye, beleértve az esetleges alternatív helyszíneket;
- az 5. cikk szerinti hulladékgazdálkodási terv;
- pénzügyi garancia vagy azzal egyenértékű megfelelő intézkedés, a 14. cikknek megfelelően;
- a 85/337/EGK irányelv⁽¹⁾ 5. cikkével összhangban az üzemeltető által megadott információk, ha azon irányelv értelmében környezeti hatásvizsgálat szükséges.

⁽¹⁾ Az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 1985. június 27-i 85/337/EGK tanácsi irányelv (HL L 175., 1985.7.5., 40. o.). A legutóbb a 2003/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvél (HL L 156., 2003.6.25., 17. o.) módosított irányelv.

3. Az illetékes hatóság csak akkor adja meg az engedélyt, ha igazolást nyer, hogy:

- a) az üzemeltető az ezen irányelv által támasztott követelményeket betartja;
- b) a hulladékkezelés nem ellentétes közvetlenül a 75/442/EGK irányelv 7. cikkében említett vonatkozó hulladékgazdálkodási terv, illetve tervek megvalósításával, és azt nem zavarja.

4. A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az illetékes hatóságok időnként újraértékeljék és szükség esetén frissítsék az engedély feltételeit:

- amennyiben a hulladékkezelő létesítmény üzemelésében vagy az elhelyezett hulladékban jelentős változások következnek be,
- az üzemeltető által, a 11. cikk (3) bekezdése szerint jelentett felülvizelési eredmények, vagy a 17. cikk szerint végrehajtott ellenőrzések alapján,
- a 21. cikk (3) bekezdése értelmében a legjobb rendelkezésre álló technikában beálló jelentős változásokról szóló információcsere figyelembevételével.

5. Ezen cikk szerint megadott engedélyben foglalt információkat az illetékes nemzeti és közösségi statisztikai hivatalok számára hozzáférhetővé kell tenni statisztikai célból történő megkeresés esetén. A pusztán kereskedelmi természetű érzékeny információk – úgymint üzleti kapcsolatok, költségösszetevők és a gazdaságosan kitermelhető ásványvagyon mennyisége – nem hozhatók nyilvánosságra.

8. cikk

A nyilvánosság részvétele

1. A nyilvánosságot nyilvános értesítéssel és egyéb megfelelő eszközökkel, úgymint az elektronikus média – amennyiben hozzáférhető –, az engedélyezési eljárás korai szakaszában – illetve legkésőbb akkor, mielőtt az információt ésszerűen nyújtani lehet – tájékoztatni kell a következőkről:

- a) az engedélykérelemről;
- b) ahol értelmezhető, arról a tényről, hogy az engedélykérelemről hozott döntés a 16. cikk szerint konzultáció tárgyát képezi a tagállamok között;
- c) a döntésért felelős, illetékes hatóságra vonatkozó részletekről, amelyektől vonatkozó információkat lehet beszerezni, amelyekhez észrevételeket és kérdéseket lehet

benyújtani, valamint az észrevételek és kérdések továbbításának időbeli ütemezésére vonatkozó részletekről;

- d) a lehetséges döntések természetéről;
- e) ahol értelmezhető, az engedély vagy az engedély feltételeinek frissítésére irányuló javaslat részleteiről;
- f) azon időpont és hely, illetve eszköz megjelöléséről, amikor, ahol és amely által a vonatkozó információkat hozzáférhetővé teszik;
- g) a nyilvánosság részvételére irányuló intézkedések részleteiről, a (7) bekezdéssel összhangban.

2. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy megfelelő időintervallumokon belül az érintett nyilvánosság számára hozzáférhetővé tegyék a következőket:

- a) a nemzeti jogszabályokkal összhangban, az illetékes hatósághoz a nyilvánosságnak az (1) bekezdéssel összhangban történő tájékoztatásakor eljuttatott főbb jelentések és vélemények;
- b) a környezeti információk nyilvános hozzáféréséről szóló, 2003. január 28-i 2003/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ rendelkezéseivel összhangban bármilyen, az e cikk (1) bekezdésében említett információ túlmenő olyan információ, amely kapcsolódik az ezen irányelv 7. cikke szerinti döntéshez, és amely csak azután áll rendelkezésre, mikor a nyilvánosság tájékoztatása e cikk (1) bekezdése szerint már megtörtént.

3. A tagállamok megfelelő intézkedéseket hoznak annak biztosítására, hogy a nyilvánosság tájékoztatása az engedélyfeltételeknek a 7. cikk (4) bekezdése szerinti frissítéséről – e cikk (1) bekezdésével összhangban – megtörténjen.

4. Az érintett nyilvánosság jogosult a döntés meghozatala előtt észrevételeivel és véleményével az illetékes hatósághoz fordulni.

5. Az e cikk értelmében tartott konzultációkat a döntéshozatalkor megfelelően figyelembe kell venni.

6. Amikor meghozták a döntést, az illetékes hatóság a megfelelő eljárásokkal összhangban tájékoztatja az érintett nyilvánosságot, és tájékoztatást nyújt számára a következőkről:

- a) a döntés tartalma, beleértve az engedély másolatát;
- b) azon okok és megfontolások, amelyek alapján a döntés született.

⁽¹⁾ HL L 41., 2003.2.14., 26. o.

7. A nyilvánosság e cikk szerinti részvételére vonatkozó részletes rendelkezéseket a tagállamok határozzák meg, hogy lehetővé váljon az érintett nyilvánosság számára a hatékony felkészülés és részvétel.

9. cikk

A hulladékkezelő létesítmények osztályozási rendszere

Ezen irányelv alkalmazásában az illetékes hatóságok a hulladékkezelő létesítményeket a III. mellékletben meghatározott kritériumok szerint sorolják az „A” osztályba.

10. cikk

Bányatárségek

1. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy amikor rehabilitációs és építési célból az ásványi nyersanyag-kitermelésből származó hulladékot a bányatárségekbe – tekintet nélkül arra, hogy a hulladék felszíni vagy felszín alatti kitermelés során keletkezett – visszahelyezik, az üzemeltető megfelelő intézkedéseket hozzon a következők érdekében:

1. az ásványi nyersanyag-kitermelésből származó hulladék stabilitásának biztosítása, értelemszerűen a 11. cikk (2) bekezdésével összhangban;
2. a talaj, a felszíni vizek és a felszín alatti víz szennyezésének megakadályozása, értelemszerűen a 13. cikk (1), (3) és (5) bekezdésével összhangban;
3. az ásványi nyersanyag-kitermelésből származó hulladék és a bányatárség felügyeletének biztosítása, értelemszerűen a 12. cikk (4) és (5) bekezdésével összhangban.

2. Az 1999/31/EK irányelv értelemszerűen továbbra is alkalmazandó az olyan, nem ásványi nyersanyag-kitermelésből származó hulladékokra, amellyel bányatárségeket töltenek fel.

11. cikk

A hulladékkezelő létesítmények építése és irányítása

1. A tagállamok megfelelő intézkedések meghozatalával gondoskodnak arról, hogy a hulladékkezelő létesítmény irányítása hozzáértő személy kezében legyen, és a személyzet szakmai fejlődése és továbbképzése biztosított legyen.

2. Az illetékes hatóság megbizonyosodik arról, hogy egy új hulladékkezelő létesítmény építése vagy egy már meglévő átalakítása során az üzemeltető biztosítja a következőket:

- a) a hulladékkezelő létesítmény, különösen a védett területekre vonatkozó közösségi és nemzeti kötelezettségeket és a geológiai, hidrológiai, hidrogeológiai, szeizmikus és

geotechnológiai tényezőket figyelembe véve, megfelelő helyen található és kialakítása megfelel azoknak a szükséges feltételeknek, amelyek megelőzik – úgy rövid, mint hosszú távon – a levegő, a talaj, a felszín alatti víz vagy a felszíni víz szennyezését, különös tekintettel a 76/464/EGK⁽¹⁾, a 80/68/EGK⁽²⁾ és a 2000/60/EK irányelvre, és amelyek biztosítják a szennyezett víz és a csurgalék hatékony összegyűjtését, ahogy és amikor azt az engedély megköveteli, valamint amelyek csökkentik a víz és szél okozta eróziót, amennyire ez technikailag lehetséges és gazdaságilag megvalósítható;

- b) a hulladékkezelő létesítmény megfelelő megépítése, kezelése és fenntartása biztosítja annak fizikai stabilitását, és a talaj, a levegő, a felszíni víz vagy a felszín alatti víz szennyezésének vagy fertőzésének rövid és hosszú távú megelőzését, valamint, amennyire lehetséges, a tájképben okozott károk minimalizálását;
- c) megfelelő tervek és rendelkezések vannak a hulladékkezelő létesítmény illetékes személyek általi rendszeres felügyeletére és vizsgálatára, valamint intézkedésekre instabilitást, illetve víz- vagy talajszennyezést mutató eredmények esetén;
- d) megfelelő intézkedések születnek a talaj rehabilitálására és a hulladékkezelő létesítmény bezárására;
- e) megfelelő intézkedések születnek a hulladékkezelő létesítmény bezárása utáni időszakra.

A c) pontban említett felügyelet és vizsgálatok nyilvántartását az engedély dokumentációjával együtt meg kell őrizni, hogy az információ kellő átadása, különösen üzemeltetőváltás esetén, biztosítva legyen.

3. Az üzemeltető késedelem nélkül, de bekövetkezése után legkésőbb 48 órán belül értesíti az illetékes hatóságot minden olyan eseményről, amely veszélyeztetheti a hulladékkezelő létesítmény stabilitását, és minden jelentős kedvezőtlen környezeti hatásról, amelyet a hulladékkezelő létesítmény ellenőrzési és felügyeleti eljárásai feltárnak. Az üzemeltető, ahol alkalmazható, a belső vészhelyzeti tervet hajtja végre és követi az illetékes hatóság minden más utasítását a végrehajtandó korrekciós intézkedéseket illetően.

⁽¹⁾ A Közösség vízi környezetébe bocsátott egyes veszélyes anyagok által okozott szennyezésről szóló, 1976. május 4-i 76/464/EGK tanácsi irányelv (HL L 129., 1976.5.18., 23. o.). A legutóbb a 2000/60/EK irányelvvél módosított irányelv.

⁽²⁾ A felszín alatti vizek egyes veszélyes anyagok okozta szennyezés elleni védelméről szóló, 1979. december 17-i 80/68/EGK tanácsi irányelv (HL L 20., 1980.1.26., 43. o.). A 91/692/EGK irányelvvél (HL L 377., 1991.12.31., 48. o.) módosított irányelv.

Az üzemeltető viseli a végrehajtandó intézkedések költségeit.

Az illetékes hatóság által meghatározott gyakorisággal, de legalább évente egy alkalommal az üzemeltető az összegyűjtött adatok alapján jelentést készít a felügyeleti eredményekről az illetékes hatóságnak abból a célból, hogy bizonyítsa az engedélyezési feltételek betartását és gyarapítsa a hulladék és a hulladékkezelő létesítmény viselkedésére vonatkozó ismereteket. E jelentés alapján az illetékes hatóság dönthet úgy, hogy egy független szakértő által készített megerősítés szükséges.

12. cikk

Hulladékkezelő létesítmények bezárására és a bezárás utáni időszakra vonatkozó eljárás

1. A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy teljesítsék a (2)–(5) bekezdésben foglaltakat.

2. A hulladékkezelő létesítményben csak akkor kezdődhet meg a bezárási eljárás, ha az alábbi feltételek egyike teljesül:

- az engedélyben megszabott vonatkozó feltételek teljesülnek;
- az üzemeltető kezdeményezésére az illetékes hatóság felhatalmazást ad;
- az illetékes hatóság ilyen céllal egy indokolással ellátott határozatot bocsát ki.

3. A hulladékkezelő létesítmény csak azután tekinthető véglegesen bezártnak, hogy az illetékes hatóság – késelem nélkül – végrehajtotta végső helyszíni vizsgálatát, kiértékelte az üzemeltető által benyújtott összes jelentést, megállapította, hogy a hulladékkezelő létesítmény által érintett terület rehabilitálták és közölte az üzemeltetővel, hogy jóváhagyja a bezárást.

A jóváhagyás semmilyen módon nem csökkenti az üzemeltető engedélyezési feltételekben foglalt vagy egyéb törvényes kötelezettségeit.

4. z üzemeltető felelős a bezárás utáni időszak alatti fenntartásért, felügyeletért, ellenőrzésért és kiigazító intézkedésekért, ameddig azt az illetékes hatóság megköveteli, figyelembe véve a veszély természetét és időtartamát, kivéve amikor az illetékes hatóság úgy dönt, hogy átveszi ezeket a feladatokat az üzemeltetőtől a hulladékkezelő létesítmény végleges bezárása után és a hulladék birtokosának felelősségét szabályozó nemzeti vagy közösségi jogszabályok sérelme nélkül.

5. Amikor egy hulladékkezelő létesítmény bezárása után az illetékes hatóság szükségesnek ítéli, a közösségi jogszabályokban lefektetett vonatkozó környezetvédelmi követelmények, különösen a 76/464/EGK, a 80/68/EGK és a 2000/60/EK irányelv követelményeinek betartása érdekében, az üzemeltető többek között felügyeli a létesítmény fizikai és kémiai stabilitását, és minimalizál minden negatív környezeti hatást, különös tekintettel a felszíni és felszín alatti vízre, biztosítva, hogy:

- a létesítményhez tartozó minden szerkezetet mindig készenlétben álló felügyeleti és mérőműszerrel ellenőrzik és védik;
- ahol alkalmazható, a túlfolyócsatornákat és a bukógátákat tisztán és szabadon tartják.

6. A hulladékkezelő létesítmény bezárása után az üzemeltető késelem nélkül értesíti az illetékes hatóságot minden olyan eseményről vagy fejleményről, amely veszélyeztetheti a hulladékkezelő létesítmény stabilitását és minden jelentős kedvezőtlen környezeti hatásról, amelyet a hulladékkezelő létesítmény ellenőrzési és felügyeleti eljárásai feltárnak. Az üzemeltető, ahol alkalmazható, a belső vészhelyzeti tervet hajtja végre, és követi az illetékes hatóság minden más utasítását a végrehajtandó korrekciós intézkedéseket illetően.

Az üzemeltető fedezi a végrehajtandó intézkedések költségeit.

Az illetékes hatóság által meghatározott esetekben és gyakorisággal az üzemeltető az összegyűjtött adatok alapján jelentést készít az ellenőrzési eredményekről az illetékes hatóságnak abból a célból, hogy bizonyítsa az engedélyezési feltételek betartását és gyarapítsa a hulladék és a hulladékkezelő létesítmény viselkedésére vonatkozó ismereteket.

13. cikk

A víz állapota romlásának, a levegő és a talaj szennyezésének megelőzése

1. Az illetékes hatóság megbizonyosodik arról, hogy az üzemeltető megteszi a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy eleget tegyen a Közösség környezetvédelmi szabványainak különösen azért, hogy a 2000/60/EK irányelvnek megfelelően megakadályozza az aktuális vízállapot romlását többek között azáltal, hogy:

- értékeli a lehetséges csurgalékvíz-termelődést, beleértve a csurgalékvíz, valamint a hulladékkezelő létesítmény működési fázisában és a bezárása utáni időszakban lerakódott hulladék szennyezőanyag-tartalmát, és meghatározza a hulladékkezelő létesítmény vízháztartási egyensúlyát;
- megelőzi vagy minimalizálja a csurgalékvíz termelődését, valamint a felszíni víz vagy a felszín alatti víz és a talaj hulladék általi szennyeződését;

- c) a hulladékkezelő létesítményben lévő szennyezett vizet és a csurgalékvizet olyan módon gyűjti össze és kezeli, hogy az megfeleljen a kibocsátásra előírt szabványos követelményeknek.

2. Az illetékes hatóság biztosítja, hogy az üzemeltető megtette a megfelelő intézkedéseket a por- és gázkibocsátás megelőzésére vagy csökkentésére.

3. bban az esetben, ha az illetékes hatóság a környezeti kockázatok kiértékelése alapján – különösen a 76/464/EGK, a 80/68/EGK vagy a 2000/60/EK irányelvet figyelembe véve, ha alkalmazható – úgy döntött, hogy a csurgalékvíz összegyűjtése és kezelése nem szükséges, vagy megállapították, hogy a hulladékkezelő létesítmény nem jelent potenciális veszélyt a talajra, a felszín alatti vízre vagy a felszíni vízre, az (1) bekezdés b) és c) pontjában meghatározott követelményeket ennek megfelelően lehet csökkenteni vagy fel lehet függeszteni.

4. A tagállamok az ásványi nyersanyag-kitermelésből származó – szilárd, iszapos vagy folyékony állapotú – hulladék ártalmatlanítását, ha azt egy olyan fogadó víztestben végzik, amely nem azonos az ásványi nyersanyag-kitermelésből származó hulladék ártalmatlanításának céljára létrehozottal, attól teszik függővé, hogy az üzemeltető betartja-e a 76/464/EGK, a 80/68/EGK és a 2000/60/EK irányelv vonatkozó követelményeit.

5. Amikor az ásványi nyersanyag-kitermelésből származó hulladékot olyan bányatérsegekbe helyezik vissza – tekintet nélkül arra, hogy a hulladék felszíni vagy felszín alatti kitermelés során keletkezett – , amelyet a bezárás után elárasztanak, az üzemeltetőnek megfelelő intézkedéseket kell hoznia annak érdekében, hogy megakadályozza vagy minimálisra csökkentse a víz állapotának romlását és a talaj szennyezését értelemszerűen az (1) és a (3) bekezdéssel összhangban. Az üzemeltető az illetékes hatóság rendelkezésére bocsátja azon információkat, amelyek szükségesek ahhoz, hogy biztosíthatóak a közösségi követelmények – különös tekintettel a 2000/60/EK irányelv követelményeire – teljesítését.

6. Cianidot tartalmazó tározó esetében az üzemeltető biztosítja, hogy a tározóban a gyenge sav hatására bomló cianid koncentrációját az elérhető legjobb technikákat használva a lehető legalacsonyabb szintre csökkenti, és minden esetben, a 2008. május 1-jét megelőzően engedéllyel rendelkező vagy már működő létesítményeknél a gyenge sav hatására bomló cianid koncentrációja a dúsítási maradékoknak a feldolgozóüzemből a tározóba bocsátásakor nem haladja meg az 50 ppm-et 2008. május 1-jétől, a 25 ppm-et 2013. május 1-jétől, a 10 ppm-et 2018. május 1-jétől és a 10 ppm-et a 2008. május 1. után kiadott engedéllyel rendelkező hulladéktároló létesítmények esetében.

Az üzemeltető, ha az illetékes hatóság erre felkéri, a telep feltételeit figyelembe vevő kockázatfelméréssel bizonyítja, hogy ezeket a koncentráció-határértékeket nem szükséges tovább csökkenteni.

14. cikk

Pénzügyi biztosíték

1. A hulladék hulladékkezelő létesítményben való felhalmozását vagy elhelyezését is magában foglaló bármely művelet megkezdése előtt az illetékes hatóság pénzügyi biztosítékot (pl. pénzügyi letétet, beleértve az ipar által finanszírozott kölcsönös garanciaalapokat) vagy ennek megfelelőjét kér, a tagállamok által meghatározott eljárás szabályainak megfelelően, annak érdekében, hogy:

- teljesüljön ezen irányelv szerint kiadott engedélyből következő minden kötelezettség, beleértve a bezárás utáni rendelkezéseket;
- bármikor azonnal hozzáférhető alapok legyenek a 7. cikkben foglalt engedély által megkívánt és az 5. cikk szerint elkészített hulladékgazdálkodási tervben leírt hulladékkezelő létesítmény által érintett terület rehabilitációjára.

2. Az (1) bekezdésben említett biztosíték kiszámítása az alábbiak alapján történik:

- a létesítmény várható környezeti hatása, különösen figyelembe véve a létesítmény osztályát, a hulladék jellemzőit és a rehabilitált talaj jövőbeni felhasználását;
- annak feltételezése, hogy minden szükséges rehabilitációs munkálatot független és megfelelően képzett harmadik fél értékel és végez.

3. A biztosíték mértékét időszakonként a 7. cikkben foglalt engedély által megkívánt és az 5. cikk szerint elkészített hulladékgazdálkodási tervben leírt hulladékkezelő létesítmény által érintett területen végzendő rehabilitációs munkához kell igazítani.

4. Amennyiben az illetékes hatóság a 12. cikk (3) bekezdésével összhangban jóváhagyja a bezárást, írásos nyilatkozatban felmenti az üzemeltetőt az e cikk (1) bekezdésében említett biztosítékkadási kötelezettsége alól, kivéve a 12. cikk (4) bekezdésében említett bezárás utáni kötelezettségeket.

15. cikk

Környezetvédelmi felelősség

A 2004/35/EK irányelv III. melléklete a következő ponttal egészül ki:

- „13. Az ásványi nyersanyag-kitermelő iparban keletkező hulladék kezelése az ásványi nyersanyag-kitermelő iparban keletkező hulladék kezeléséről szóló, 2006. március 15-i 2006/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) szerint.

(*) HL L 102, 2006.4.11., 15 o.”

16. cikk

Országhatárokon átnyúló hatások

1. Ha egy tagállamnak tudomása van arról, hogy egy, a területén található, „A” osztályba besorolt hulladékkezelő létesítmény üzemeltetése potenciálisan jelentősen káros hatással van egy másik tagállam környezetére, és ebből eredően veszélyt jelenthet az emberi egészségre, vagy ha egy potenciálisan jelentősen érintett tagállam kéri, az a tagállam, amelynek területén a 7. cikknek megfelelő engedélykérelmet benyújtották, e cikknek megfelelően ugyanakkor továbbítja a kapott információt a másik tagállamnak, amikor azt a saját állampolgárai számára is hozzáférhetővé teszi.

Ilyen tájékoztatás képezi az alapját bármilyen, a kölcsönösség és egyenrangúság alapján folyó konzultációnak, amelyre a kétoldalú kapcsolatok keretein belül a két tagállam között szükség van.

2. A tagállamok kétoldalú kapcsolataik keretén belül gondoskodnak arról, hogy az (1) bekezdésben említett esetekben az engedélykérelmeket megfelelő ideig annak a tagállamnak az érintett nyilvánossága számára is hozzáférhetővé tegyék, amelynek környezetére a létesítmény valószínűleg hatással lehet, hogy ily módon még az illetékes hatóság döntéshozatala előtt észrevételeket tehesse.

3. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az e cikk (1) bekezdésében említett, egy hulladékkezelő létesítménnyel kapcsolatos baleset esetén az üzemeltető haladéktalanul megadja a 6. cikk (4) bekezdése szerinti hatáskörrel rendelkező hatóságnak az emberi egészségre gyakorolt hatások minimalizálásához és a – tényleges vagy potenciális – környezeti károk mértékének felméréséhez és minimalizálásához szükséges információkat.

17. cikk

Az illetékes hatóság általi ellenőrzések

1. A hulladék elhelyezésének megkezdése előtt, valamint azt követően az érintett tagállam által meghatározott rendszeres időközönként – beleértve a bezárás utáni szakaszt is – az illetékes hatóság ellenőrzi minden, a 7. cikk hatálya alá tartozó hulladékkezelő létesítményt annak biztosítására, hogy az megfeleljen az engedélyben rögzített vonatkozó feltételeknek. A pozitív eredmény semmilyen módon nem csökkenti az üzemeltető engedély szerinti felelősségét.

2. A tagállamok megkövetelik az üzemeltetőtől, hogy minden hulladékkezeléssel kapcsolatos műveletről naprakész nyilvántartást vezessen és azt az illetékes hatóság számára ellenőrzés céljából hozzáférhetővé tegye, és hogy az üzemeltető a hulladékkezelő létesítmény működés közbeni változása esetén a hulladékkezelő létesítménnyel kapcsolatos naprakész információk és a nyilvántartás átadása megfelelően megtörténjen.

18. cikk

Jelentési kötelezettség

1. A tagállamok hároméves időközönként jelentést küldenek a Bizottságnak ezen irányelv végrehajtásáról. A jelentést egy olyan kérdőív vagy vázlat alapján állítják össze, amelyet a Bizottság a 23. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően fogad el. A jelentést annak a hároméves időszaknak a lejártát követő kilenc hónapon belül kell a Bizottságnak megküldeni, amely időszakra a jelentés vonatkozik.

A Bizottság az ezen irányelv végrehajtásáról szóló jelentést a tagállamok jelentéseinek beérkezését követő kilenc hónapon belül közzéteszi.

2. A tagállamok minden évben tájékoztatják a Bizottságot az üzemeltetők által jelentett eseményekről, a 11. cikk (3) bekezdésének és a 12. cikk (6) bekezdésének megfelelően. A Bizottság ezeket az információkat a tagállamok számára kérésre hozzáférhetővé teszi. A környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről szóló közösségi jog sérelme nélkül a tagállamok pedig ezeket az információkat az érintett nyilvánosság számára kérésre hozzáférhetővé teszik.

19. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti jogszabályok megszegése esetén alkalmazandó szankciókat, és megtesznek minden szükséges intézkedést e szabályok végrehajtásának biztosítására. A megállapított szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

20. cikk

Bezárt hulladékkezelő létesítmények nyilvántartása

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a területükön található bezárt hulladékkezelő létesítményeket (beleértve az elhagyott hulladékkezelő létesítményeket is), amelyek jelentősen káros környezeti hatással bírnak, vagy közép-, illetve rövid távon belül komoly veszélyt jelenthetnek az emberi egészségre vagy a környezetre nyilvántartásba vegyék, és a nyilvántartást rendszeresen frissítsék. Ezt a nyilvántartást, amelyet hozzáférhetővé kell tenni a nyilvánosság számára, 2012. május 1-jéig kell elkészíteni, figyelemmel a 21. cikkben említett módszerekre, amennyiben ezek elérhetőek.

21. cikk

Információcsere

1. A Bizottság a 23. cikkben említett bizottság segítségével gondoskodik arról, hogy a tagállamok között megfelelő technikai és tudományos információcsere működjön, tekintetbe véve módszerek kidolgozását az alábbiakra vonatkozóan:

a) a 20. cikk teljesítése;

b) a 20. cikk szerint meghatározott, bezárt hulladékkezelő létesítmények rehabilitációja annak érdekében, hogy megfeleljenek a 4. cikk követelményeinek. Ezek a módszerek lehetővé teszik a legmegfelelőbb kockázat-felmérési eljárások és helyreállító intézkedések kialakítását, tekintettel az Európa-szerte különböző geológiai, hidrogeológiai és klimatológiai sajátosságokra.

2. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az illetékes hatóság figyelemmel kíséresse az elérhető legjobb technikák fejlődését, vagy a hatóságot arról tájékoztassák.

3. A Bizottság információcserét szervez a tagállamok és az érintett szervezetek között az elérhető legjobb technikákról, nyomon követésükről és fejlődésükről. A Bizottság közzéteszi az információcsere eredményét.

22. cikk

Végrehajtási és módosító intézkedések

1. 2008. május 1-jéig a Bizottság a 23. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően elfogadja az alábbiakra vonatkozó szükséges rendelkezéseket, elsőbbséget biztosítva az e), f) és g) pontoknak:

- a) a 7. cikk (5) bekezdésében és a 12. cikk (6) bekezdésében említett információk összehangolása és rendszeres továbbítása;
- b) a 13. cikk (6) bekezdésének végrehajtása, beleértve a gyenge sav hatására bomló cianid meghatározására és mérési módszerére vonatkozó technikai követelményeket;
- c) technikai iránymutatások a pénzügyi biztosíték kialakításához a 14. cikk (2) bekezdése rendelkezéseinek megfelelően;
- d) ellenőrzésekre vonatkozó technikai iránymutatások a 17. cikknek megfelelően;
- e) a II. mellékletben szereplő hulladékok jellemzésével kapcsolatos technikai követelmények kidolgozása;
- f) a 3. cikk 3. pontjában szereplő meghatározás értelmezése;
- g) a hulladékkezelő létesítmények osztályozásához szükséges kritériumok meghatározása a III. mellékletnek megfelelően;
- h) ezen irányelv technikai végrehajtásához szükséges mintavételi és elemzési módszerek összehangolt előírásainak meghatározása.

2. A Bizottság fogad el minden olyan további módosítást, amely szükséges a mellékletek technikai és tudományos fejlődéshez való hozzáigazításához a 23. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően.

A módosításokat úgy kell végrehajtani, hogy magas szintű környezetvédelem valósuljon meg.

23. cikk

A bizottság

1. A Bizottságot a 75/442/EGK irányelv 18. cikkével létrehozott bizottság (a továbbiakban: bizottság) segíti.

2. Amennyiben hivatkozás történik erre a bekezdésre, az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel az említett határozat 8. cikkének rendelkezéseire.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében említett határidő három hónap.

3. A bizottság elfogadja eljárási szabályzatát.

24. cikk

Átmeneti rendelkezés

1. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy minden olyan hulladékkezelő létesítmény, amely engedélyt kapott, vagy amely 2008. május 1-jén már üzemel, 2012. május 1-jéig megfeleljen ezen irányelv rendelkezéseinek, kivéve a 14. cikk (1) bekezdésének rendelkezéseit, amelyek esetében a megfelelést 2014. május 1-jéig kell biztosítani, valamint a 13. cikk (6) bekezdésének rendelkezéseit, amelyek esetében a megfelelést az ott feltüntetett határidőkön belül kell biztosítani.

2. Az (1) bekezdés nem vonatkozik a 2008. május 1-jéig bezárt hulladékkezelő létesítményekre.

3. A tagállamok biztosítják 2006. május 1-jétől kezdődően a hulladékkezelő létesítmény bezárása ellenére, hogy a hatálybalépés után és 2008. május 1. előtt, a kitermelt hulladékot úgy kezeljék, hogy az ne veszélyeztesse ezen irányelv 4. cikke (1) bekezdésének és a közösségi jogszabályokban – beleértve a 2000/60/EK irányelvet – lefektetett egyéb alkalmazandó környezetvédelmi követelménynek a betartását.

4. Az 5. cikk, a 6. cikk (3)–(5) bekezdése, a 7. cikk, a 8. cikk, a 12. cikk (1), (2) bekezdése és a 14. cikk (1)–(3) bekezdése nem alkalmazandó azokra a hulladékkezelő létesítményekre, amelyek:

- 2006. május 1. előtt megszüntették a hulladékok átvételét,
- amelyek az illetékes hatóság által jóváhagyott közösségi vagy nemzeti jogszabályoknak és programoknak megfelelően teljesítik a bezárási eljárást, és
- amelyek ténylegesen bezárnak 2010. december 31-ig.

A tagállamok jelentik ezeket az eseteket a Bizottságnak 2008. augusztus 1-jéig és gondoskodnak arról, hogy ezen létesítmények kezelése ne veszélyeztesse ezen irányelv, különösen pedig

a 4. cikk (1) bekezdése céljainak megvalósítását, és egyéb közösségi jogszabályét sem, beleértve a 2000/60/EK irányelvet.

25. cikk

Átültetés

1. A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2008. május 1. előtt megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

Kelt Strasbourgban, 2006. március 15-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
J. BORRELL FONTELLES

2. A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

26. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

27. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

a Tanács részéről
az elnök
H. WINKLER

I. MELLÉKLET

A súlyos balesetek megelőzésének terve és az érintett nyilvánossággal közlendő információk**1. A súlyos balesetek megelőzésének terve**

Az üzemeltető súlyos balesetek megelőzésére kidolgozott tervének és biztonsági irányítási rendszerének arányosnak kell lennie a hulladékkezelő létesítmény által keltett súlyos balesetveszéllyel. Végrehajtásuk céljából a következőket kell figyelembe venni:

- (1) a súlyos balesetek megelőzésére kidolgozott tervnek tartalmaznia kell az üzemeltető átfogó céljait és cselekvési elveit a súlyos balesetek kockázatainak ellenőrzése szempontjából;
- (2) a biztonsági irányítási rendszernek az általános irányítási rendszer részét kell képeznie, amely magában foglalja a szervezeti struktúrát, a felelősséget, a gyakorlatot, az eljárásokat, a folyamatokat és a forrásokat, amelyek lehetővé teszik a súlyos balesetek megelőzésére kidolgozott terv meghatározását és végrehajtását;
- (3) a biztonsági irányítási rendszer a következőket szabályozza:
 - a) szervezet és személyzet – a szervezet minden szintjén a súlyos kockázatok kezelésébe bevont személyzet szerepe és felelőssége; az ilyen személyzet szükséges képzésének meghatározása és az így meghatározott képzés megszervezése; a személyzet és, ahol indokolt, az alvállalkozók bevonása;
 - b) a súlyos kockázatok azonosítása és értékelése – a szokásos és a rendellenes üzemeltetésből eredő súlyos kockázatok szisztematikus meghatározására szolgáló eljárások elfogadása és végrehajtása, előfordulásuk valószínűségének és súlyosságuknak a felmérése;
 - c) az üzemeltetés ellenőrzése – a biztonságos üzemeltetésre vonatkozó eljárások és utasítások elfogadása és végrehajtása, beleértve a létesítmény karbantartását, az eljárásokat, a berendezéseket és ideiglenes leállásokat;
 - d) változások kezelése – a módosítások tervezésére szolgáló eljárások elfogadása és végrehajtása, vagy új hulladékkezelő létesítmények tervezése;
 - e) vészhelyzetek tervezése – az előrelátható vészhelyzetek szisztematikus elemzéssel történő azonosítására, az ilyen vészhelyzetekre való reagálás céljából vészhelyzeti tervek elkészítésére, tesztelésére és felülvizsgálatára szolgáló eljárások elfogadása és végrehajtása;
 - f) teljesítmény-ellenőrzés – az üzemeltető súlyos balesetek megelőzésére kidolgozott tervében és biztonsági irányítási rendszerében kitűzött célokra való megfelelés folyamatos értékelésére szolgáló eljárások elfogadása és végrehajtása, valamint meg nem felelés esetén rendelkezés a vizsgálati mechanizmusokról és helyesbítési intézkedésekről. Az eljárásoknak magukban kell foglalniuk a súlyos balesetek és „kvázibalesetek” üzemeltető általi jelentésének rendszerét, különösen azokat, amelyek a védőintézkedések hiányosságaiból erednek, valamint e balesetek vizsgálatát és a tanulságok levonása alapján végzett nyomon követést;
 - g) ellenőrzés és felülvizsgálat – a súlyos balesetek megelőzési tervének és a biztonsági irányítási rendszer hatékonyságának és megfelelőségének időszakonkénti szisztematikus értékelésére szolgáló eljárások elfogadása és végrehajtása; a terv és a biztonsági irányítási rendszer eredményeinek a vezetés általi, dokumentált elemzése és naprakésszé tétele.

2. Az érintett nyilvánossággal közlendő információk

- (1) Az üzemeltető neve és a hulladékkezelő létesítmény címe.
- (2) Az adatokat szolgáltató személy beosztás szerinti meghatározása.

- (3) Annak megerősítése, hogy a hulladékkezelő létesítményre vonatkoznak azok a szabályozások és/vagy közigazgatási rendelkezések, amelyek végrehajtják ezen irányelvet, és adott esetben, hogy a 6. cikk (2) bekezdésében említettekre vonatkozó információk az illetékes hatósághoz benyújtásra kerültek.
 - (4) A telepen végzett tevékenység vagy tevékenységek világos és egyszerű magyarázata.
 - (5) A hulladékkezelő létesítményben előforduló anyagok és készítmények közönséges neve vagy gyűjtőneve vagy általános veszélyességi osztálya, valamint azon hulladékoké, amelyek súlyos balesetet okozhatnak, alapvető veszélyes tulajdonságaik megjelölésével.
 - (6) Általános információ a súlyos balesetek kockázatainak jellegéről, beleértve ezeknek a környező lakosságra és a környezetre irányuló lehetséges hatásait.
 - (7) Megfelelő információk arról, hogyan történik az érintett környező lakosság folyamatos figyelmeztetése és tájékoztatása súlyos baleset bekövetkeztekor.
 - (8) Megfelelő információk azokról a lépésekről, amelyeket az érintett lakosságnak meg kell tennie, és arról a magatartásról, amelyet követnie kell súlyos baleset bekövetkeztekor.
 - (9) Annak a követelménynek a megerősítése, amely szerint az üzemeltetőnek a telepen megfelelő intézkedéseket kell tennie, különösen fel kell vennie a kapcsolatot a vészhelyzeti szolgálatokkal a súlyos balesetek kezelése és hatásaiknak a lehető legkisebbre csökkentése érdekében.
 - (10) Hivatkozás a külső vészhelyzeti tervre, amelyet a baleset külső hatásai kezelésének érdekében készítettek. Ennek a hivatkozásnak tanácsot kell megfogalmaznia arra vonatkozóan, hogy a baleset időpontjában a vészhelyzeti szolgálatok valamennyi utasítását vagy felszólítását követni kell.
 - (11) Részletek arról, hol érhetőek el további információk, figyelembe véve a nemzeti jogszabályokban megállapított bizalmas jellegre vonatkozó követelményeket is.
-

II. MELLÉKLET

A hulladékok jellemzése

A hulladékkezelő létesítményben elhelyezésre kerülő hulladékot úgy kell jellemezni, hogy az biztosítsa a létesítmény szerkezetének hosszú távú fizikai és kémiai stabilitását és segítsen megelőzni a nagyobb baleseteket. A hulladék jellemzése, ahol alkalmazható, a hulladékkezelő létesítmény osztályának megfelelően, magában foglalja az alábbi szempontokat:

- (1) a rövid és hosszú távra elhelyezésre kerülő hulladék várható fizikai és kémiai tulajdonságainak leírása, különös tekintettel a felszíni légköri/meteorológiai viszonyok melletti stabilitására, figyelembe véve a kitermelt ásvány vagy ásványok fajtáját és bármely, a kitermelés során eltávolításra kerülő, fedőréteg és/vagy meddő ásványok jellegét;
- (2) a hulladékok osztályozása a 2000/532/EK határozat ⁽¹⁾ vonatkozó részének megfelelően, különös tekintettel azok veszélyes tulajdonságaira;
- (3) azoknak a kémiai anyagoknak és stabilitásuknak a leírása, amelyeket az ásványok kezelésekor használnak;
- (4) a lerakás módszerének leírása;
- (5) az alkalmazott hulladékszállítási rendszer.

III. MELLÉKLET

A hulladékkezelő létesítmények osztályozásának kritériumai

Egy hulladékkezelő létesítmény „A” osztályú besorolást kap, ha:

- hiányosság vagy helytelen üzemeltetés – pl. egy hulladéklerakó összedől vagy egy gát leomlik – súlyos balesetet okozhat, kockázatfelmérés alapján figyelembe véve az olyan tényezőket, mint a hulladékkezelő létesítmény jelenlegi vagy jövőbeni mérete, elhelyezkedése és környezeti hatása, vagy
- a 91/689/EGK irányelv értelmében bizonyos küszöbérték felett veszélyesnek minősülő hulladékot tartalmaz, vagy
- a 67/548/EGK irányelv, illetve az 1999/45/EK irányelv értelmében bizonyos küszöbérték felett veszélyesnek minősülő anyagokat vagy készítményeket tartalmaz.

⁽¹⁾ A hulladékjegyzéknek a hulladékokról szóló 75/442/EGK tanácsi irányelv 1. cikkének a) pontja értelmében történő meghatározásáról szóló 94/3/EK határozat, valamint a veszélyes hulladékok jegyzékének a veszélyes hulladékokról szóló 91/689/EGK tanácsi irányelv 1. cikkének (4) bekezdése értelmében történő meghatározásáról szóló 94/904/EK tanácsi határozat felváltásáról szóló, 2000. május 3-i 2000/532/EK bizottsági határozat (HL L 226., 2000.9.6., 3. o.). A legutóbb a 2001/573/EK tanácsi határozattal (HL L 203., 2001.7.28., 18. o.) módosított határozat.